

Arrest

nr. 117 137 van 17 januari 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 18 juli 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. HARDY en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker, A.P., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine.

U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van een vermeend misdrijf dat u ten laste werd gelegd.

Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

U bent afkomstig uit Tsjetsjenië, in de Russische Federatie.

Sinds december 2011 verblijft u onafgebroken in België in het kader van uw asielaanvragen. Op 28 december 2011 vroeg u voor de eerste keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op 26 maart 2012 nam het Commissariaat-generaal in dit verband een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de Subsidiare beschermingsstatus.

Op 13 juli 2012 vroeg u voor de tweede keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten. De Dienst Vreemdelingenzaken nam op 18 juli 2012 een beslissing van weigering tot inoverwegingname van deze asielaanvraag.

U vreest nog steeds problemen met de Kadyrovtsi indien u zou terugkeren naar uw land, omwille van de bekentenis van een diefstal die u onder dwang tekende in Tsjetsjenië in september 2011.

U hoorde van uw broer dat er drie huiszoekingen zijn geweest in uw woning in Tsjetsjenië.

U ontving in augustus, september of oktober 2012, via uw broer, een aan u gerichte convocaties van het gerecht.

U vreest vals te worden beschuldigd van een diefstal die u niet pleegde. U vreest daarbij gemarteld en gedood te zullen worden door de Kadyrovtsi omdat u aan hen ontsnapt bent.

Ook vreest u dat uw familie zou worden gestraft omwille van u.

Ook kreeg u in België een dreig SMS. U diende klacht in bij de Belgische politie. Sindsdien heeft u geen dreig SMS meer gekregen.

In België volgt u een behandeling bij een psycholoog en een psychiater.

Op 17 december 2012 vroeg u, samen met uw gezin, voor de derde keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd.

U hebt hiertegen géén beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert ook nu géén gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag, zodat deze onverkort gehandhaafd blijft.

Aangezien u in het kader van onderhavige derde asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Zo dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende het door u aangebrachte nieuwe en cruciale element (convocaties van de rechtbank) niet overtuigend zijn.

Zo verklaarde u niet eens te weten wanneer u precies had moeten verschijnen voor die rechtbank. U kon slechts bij benadering zeggen dat het 'eind juli of zo' was (CGVS, p. 4).

Ook verklaarde u zelfs niet te weten wanneer u deze convocaties, via uw broer, kreeg toegestuurd. U verklaarde dat het in augustus, september of oktober was (CGVS, p. 4).

Verder verklaarde u niet te weten hoe uw zaak er nu voorstaat aangezien u niet bent ingegaan op deze convocaties.

U verklaarde met niemand contact te hebben om zich te informeren naar deze zaak.

U verklaarde nogal laconiek dat u zelfs uw advocaat in Tsjetsjenië niet contacteerde omdat er volgens u geen reden was om contact op te nemen met die advocaat aangezien hij u had gezegd dat hij u niet kon helpen (CGVS, p. 6).

Nochtans kan toch verwacht worden dat u zich informeert of er werkelijk een veroordeling heeft plaatsgevonden dan wel een vrijspraak, om op die manier uw vrees voor terugkeer correct in te schatten.

U legt hiermee wel erg weinig interesse aan de dag in deze convocatie en daarmee in de situatie voor uw persoon.

Daarbij dient te worden vastgesteld dat het ontvangstbewijs van de convocatie, welk normaliter moet worden terugbezorgd aan de rechtbank (zoals het trouwens ook wordt vermeld op het document), nog vastzit aan de convocatie.

Uw uitleg, dat u niet weet hoe het komt en dat 'ze dat stukje er nooit afscheurden' (CGVS, p. 5), overtuigt niet.

Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat u überhaupt niet op de hoogte bent van de 'heel erge problemen' die uw broer H. na uw vertrek uit uw land van herkomst omwille van u kreeg. Nu verklaarde u weliswaar dat u het niet weet, dat hij zei dat hij problemen had maar dat hij niet concreet vertelde welke problemen hij had (CGVS, p. 5).

Het is echter weinig overtuigend dat u, die via uw broer vernam dat er drie huiszoekingen hadden plaatsgevonden in uw huis sinds uw vertrek en via hem een oproeping kreeg toegestuurd (CGVS, p. 7), zich hierover niet verder heeft geïnformeerd.

Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Daarbij dient te worden vastgesteld dat u pas verschillende maanden nadat u de oproeping van het gerecht kreeg, waarmee u wil aantonen dat u nog steeds (onterecht) als beklaagde wordt gezocht in uw land, voor de derde keer asiel aanvraagde.

Zelfs indien u deze oproeping (verstuurd op 27 juli 2012, volgens de poststempel van de enveloppe; document 2) zoals u verklaarde pas in augustus, september of oktober ontving (CGVS, p. 4), kan toch verwacht worden dat u sneller - zelfs onmiddellijk – een nieuwe asielaanvraag bij de Belgische autoriteiten indient en niet wacht tot 17 december 2012.

Uw verklaring, dat uw vrouw zwanger was en dat u nog in een opvangcentrum kon verblijven (CGVS, p. 6), overtuigt niet.

Dit gegeven tast de ernst van uw verklaarde vrees aan.

Verder dient te worden opgemerkt dat u actueel nog steeds uw reis- of internationaal paspoort niet voorlegt.

U verklaarde dat uw reispaspoort nog bij u thuis in Tsjetsjenië ligt, dat u er niet aan gedacht heeft om het mee te nemen en dat u aan uw broer, die wel de convocatie kon opsturen, niet heeft gevraagd om het paspoort naar u op te sturen (CGVS, p. 6-7).

Nochtans werd er in de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag gewezen op het vermoeden dat u uw reispaspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. Ook werd er toen gewezen op de twijfel in verband met uw reisroute, reismodaliteiten en reisdata.

Het feit dat u geen enkele moeite heeft gedaan om dit belangrijke document alsnog te verkrijgen en voor te leggen, kan bezwaarlijk worden beschouwd als een daadwerkelijke medewerking met de asielinstanties. Bovendien blijven de vermoedens aldus bestaan, wat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling zet.

Voor de volledigheid dient nog het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde in België in behandeling te zijn bij een psycholoog en een psychiater.

Het is op zijn minst opmerkelijk dat u hiervan niet het minste begin van bewijs voorlegde tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal.

Pas na het interview stuurde u per fax (delen van) twee medische attesten (documenten 6a en 6b). Hoewel deze attesten gewag maken van een ernstige depressie en een angstproblematiek, waarvoor zeker begrip kan worden opgebracht, blijkt uit deze attesten niet dat u niet over voldoende cognitieve vaardigheden zou beschikken op om een zelfstandige wijze uw belangen in uw asielaanvraag te verdedigen.

Bijgevolg kunnen deze attesten het vastgestelde gebrek aan kennis over de inhoud en de periode waarin u de door u voorgelegde convocatie zou hebben ontvangen en uw gebrek aan initiatief om meer te weten te komen betreffende uw zaak en de problemen van uw broer niet verklaren of weerleggen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen

overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag (convocatie van het gerecht, enveloppe, proces-verbaal, intern paspoort van u en van uw vrouw, een brief in het kader van een procedure '9ter' en twee medische attesten) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De convocatie werd hierboven reeds besproken.

De interne paspoorten bevatten uitsluitend identiteitsgegevens en hebben geen betrekking op de door u aangehaalde problemen.

Dit laatste geldt ook voor de envelop, die louter aantoont dat uw vrouw een brief ontving uit Tsjetsjenië. Het proces-verbaal stelt dat u in België klacht indiende nadat u een dreig SMS kreeg vanuit de Russische Federatie, doch is puur gebaseerd op uw eigen verklaringen. Bijgevolg kan dit proces-verbaal de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen.

De brief in het kader van een procedure '9ter' bevat geen enkel inhoudelijk element betreffende uw psychische problemen en kan bijgevolg evenmin bovenstaande vaststellingen wijzigen.

De medische attesten werden hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster, A.G., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine.

U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw man, A.P. (o.v. 6.935.794).

Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

U bent afkomstig uit Tsjetsjenië, Russische Federatie. Sinds december 2011 verblijft u onafgebroken in België in het kader van uw asielaanvragen.

Op 28 december 2011 vroeg u voor de eerste keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

Op 26 maart 2012 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 13 juli 2012 vroeg u voor de tweede keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

De Dienst Vreemdelingenzaken nam op 18 juli 2012 een beslissing van weigering tot inoverwegingname van de asielaanvraag.

U kunt nog steeds niet terugkeren naar uw land van herkomst aangezien u problemen vreest omwille van uw man.

Zo vreest u te zullen worden gedood door de Kadyrovtsi. De Kadyrovtsi denken dat uw man iets gestolen heeft, wat niet waar is. Uw man had in de gevangenis terecht moeten komen, maar jullie zijn ontsnapt. De mensen die problemen creëren weten ondertussen dat uw gezin in België verblijft.

In 2012 kregen jullie een dreig SMS waarin jullie met de dood werden bedreigd.

Jullie kregen, via uw schoonbroer, ook een convocatie van de rechtbank op naam van uw man.

U weet weinig over deze zaken aangezien u op dat moment zwanger was en meestal in bed bleef. Uw man is in België in behandeling voor ernstige psychische problemen. Hij vertelde u dat hij eerder zelfmoord zou plegen dan terug te keren.

Op 17 december 2012 vroeg u, samen met uw gezin, voor de derde keer asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw derde asielaanvraag baseert op de problemen die uw man kende in Tsjetsjenië, namelijk een valse beschuldiging aan het adres van uw man van een misdrijf (CGVS, p. 2, 3, 4). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u nog om andere redenen dan deze die verband houden met de problemen van uw man, een vrees koestert ten opzichte van uw land van herkomst (CGVS, p. 5). Echter, in het kader van de derde asielaanvraag van uw man werd een beslissing van weigering van vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kan er in het kader van uw derde asielaanvraag evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van Subsidiaire bescherming. De motivatie wordt hieronder integraal weergegeven:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd.

U hebt hiertegen géén beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voert ook nu géén gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag, zodat deze onverkort gehandhaafd blijft.

Aangezien u in het kader van onderhavige derde asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Zo dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende het door u aangebrachte nieuwe en cruciale element (convocatie van de rechtbank) niet overtuigend zijn.

Zo verklaarde u niet eens te weten wanneer u precies had moeten verschijnen voor die rechtbank. U kon slechts bij benadering zeggen dat het 'eind juli of zo' was (CGVS, p. 4).

Ook verklaarde u zelfs niet te weten wanneer u deze convocatie, via uw broer, kreeg toegestuurd. U verklaarde dat het in augustus, september of oktober was (CGVS, p. 4).

Verder verklaarde u niet te weten hoe uw zaak er nu voorstaat aangezien u niet bent ingegaan op deze convocatie.

U verklaarde met niemand contact te hebben om zich te informeren naar deze zaak.

U verklaarde nogal laconiek dat u zelfs uw advocaat in Tsjetsjenië niet contacteerde omdat er volgens u geen reden was om contact op te nemen met die advocaat aangezien hij u had gezegd dat hij u niet kon helpen (CGVS, p. 6).

Nochtans kan toch verwacht worden dat u zich informeert of er werkelijk een veroordeling heeft plaatsgevonden dan wel een vrijspraak, om op die manier uw vrees voor terugkeer correct in te schatten.

U legt hiermee wel erg weinig interesse aan de dag in deze convocatie en daarmee in de situatie voor uw persoon.

Daarbij dient te worden vastgesteld dat het ontvangstbewijs van de convocatie, welk normaliter moet worden terugbezorgd aan de rechtbank (zoals het trouwens ook wordt vermeld op het document), nog vastzit aan de convocatie.

Uw uitleg, dat u niet weet hoe het komt en dat 'ze dat stukje er nooit afscheurden' (CGVS, p. 5), overtuigt niet.

Deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Bovendien is het weinig aannemelijk dat u überhaupt niet op de hoogte bent van de 'hele erge problemen' die uw broer H. na uw vertrek uit uw land van herkomst omwille van u kreeg. Nu verklaarde u weliswaar dat u het niet weet, dat hij zei dat hij problemen had maar dat hij niet concreet vertelde welke problemen hij had (CGVS, p. 5).

Het is echter weinig overtuigend dat u, die via uw broer vernam dat er drie huiszoeken hadden plaatsgevonden in uw huis sinds uw vertrek en via hem een oproeping kreeg toegestuurd (CGVS, p. 7), zich hierover niet verder heeft geïnformeerd.

Deze vaststelling tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Daarbij dient te worden vastgesteld dat u pas verschillende maanden nadat u de oproeping van het gerecht kreeg, waarmee u wil aantonen dat u nog steeds (onterecht) als beklaagde wordt gezocht in uw land, voor de derde keer asiel aanvraag.

Zelfs indien u deze oproeping (verstuurd op 27 juli 2012, volgens de poststempel van de enveloppe; document 2) zoals u verklaarde pas in augustus, september of oktober ontving (CGVS, p. 4), kan toch verwacht worden dat u sneller - zelfs onmiddellijk - een nieuwe asielaanvraag bij de Belgische autoriteiten indient en niet wacht tot 17 december 2012.

Uw verklaring, dat uw vrouw zwanger was en dat u nog in een opvangcentrum kon verblijven (CGVS, p. 6), overtuigt niet.

Dit gegeven tast de ernst van uw verklaarde vrees aan.

Verder dient te worden opgemerkt dat u actueel nog steeds uw reis- of internationaal paspoort niet voorlegt.

U verklaarde dat uw reispaspoort nog bij u thuis in Tsjetsjenië ligt, dat u er niet aan gedacht heeft om het mee te nemen en dat u aan uw broer, die wel de convocatie kon opsturen, niet heeft gevraagd om het paspoort naar u op te sturen (CGVS, p. 6-7).

Nochtans werd er in de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag gewezen op het vermoeden dat u uw reispaspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. Ook werd er toen gewezen op de twijfel in verband met uw reisroute, reismodaliteiten en reisdata.

Het feit dat u geen enkele moeite heeft gedaan om dit belangrijke document alsnog te verkrijgen en voor te leggen, kan bezwaarlijk worden beschouwd als een daadwerkelijke medewerking met de asielinstanties. Bovendien blijven de vermoedens aldus bestaan, wat de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling zet.

Voor de volledigheid dient nog het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde in België in behandeling te zijn bij een psycholoog en een psychiater.

Het is op zijn minst opmerkelijk dat u hiervan niet het minste begin van bewijs voorlegde tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal.

Pas na het interview stuurde u per fax (delen van) twee medische attesten (documenten 6a en 6b). Hoewel deze attesten gewag maken van een ernstige depressie en een angstproblematiek, waarvoor zeker begrip kan worden opgebracht, blijkt uit deze attesten niet dat u niet over voldoende cognitieve vaardigheden zou beschikken op om een zelfstandige wijze uw belangen in uw asielaanvraag te verdedigen.

Bijgevolg kunnen deze attesten het vastgestelde gebrek aan kennis over de inhoud en de periode waarin u de door u voorgelegde convocatie zou hebben ontvangen en uw gebrek aan initiatief om meer te weten te komen betreffende uw zaak en de problemen van uw broer niet verklaren of weerleggen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig

geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten ter staving van uw asielaanvraag (convocatie van het gerecht, enveloppe, proces-verbaal, intern paspoort van u en van uw vrouw, een brief in het kader van een procedure '9ter' en twee medische attesten) kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. De convocatie werd hierboven reeds besproken.

De interne paspoorten bevatten uitsluitend identiteitsgegevens en hebben geen betrekking op de door u aangehaalde problemen.

Dit laatste geldt ook voor de envelop, die louter aantoont dat uw vrouw een brief ontving uit Tsjetsjenië. Het proces-verbaal stelt dat u in België klacht indiende nadat u een dreig SMS kreeg vanuit de Russische Federatie, doch is puur gebaseerd op uw eigen verklaringen. Bijgevolg kan dit proces-verbaal de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen.

De brief in het kader van een procedure '9ter' bevat geen enkel inhoudelijk element betreffende uw psychische problemen en kan bijgevolg evenmin bovenstaande vaststellingen wijzigen.

De medische attesten werden hierboven reeds besproken."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 18 juli 2013 een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, een schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/7bis, 57/7ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en een schending van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen".

Ze stellen dat de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet gepaard met artikel 62 van voormelde wet, de commissaris-generaal verplicht zijn beslissing passend te motiveren rekening houdend met het relaas van de asielzoeker, met de subjectieve toestand in dewelke hij zich bevindt, met de omstandigheden in zijn land van herkomst en met alle stukken die zich in het dossier bevinden.

Het rechtsbeginsel van goed bestuur houdt in dat de commissaris-generaal zich zorgvuldig moet voorbereiden alvorens een beslissing te nemen.

Verzoekers voeren aan dat de commissaris-generaal zich beperkt heeft tot een "oppervlakkige en gestereotypeerde analyse" (sic) (zie p. 4) van hun verklaringen.

Ze wijzen erop dat ze documenten hebben voorgelegd waarvan de authenticiteit en de bewijswaarde onbetwistbaar zijn en die de commissaris-generaal niet opzij kan schuiven omwille van een gebrekkige uitleg door verzoeker.

Verzoekers laten in dit verband gelden dat verzoeker aan ernstige post-traumatische stress lijdt "wat voor hem moeilijk maakt sommige dingen zich goed te herinneren, of coherente verklaringen af te leggen, of zelfs op een rationele manier te reageren" (sic); volgens hen werd er geen rekening gehouden met "de bijzondere gezondheidstoestand van verzoeker" en gaat men ervan uit dat zijn gedrag en reactie normaal zijn wat blijkt uit de overweging in de bestreden beslissing "Nochtans kan toch verwacht worden dat u zich informeert of er werkelijk een veroordeling heeft plaatsgevonden dan wel een vrijspraak".

Ze voeren aan dat verzoeker medische attesten heeft voorgelegd die niet tegengesproken worden en geven de symptomen van PTSS weer volgens Wikipedia.

Door met zijn stoornis geen rekening te houden en enkel te oordelen op basis van de verklaringen van verzoeker, begaat de commissaris-generaal volgens verzoekers een substantiële onregelmatigheid.

Ook duiden ze het de commissaris-generaal ten kwade dat hij geen contact heeft opgenomen met de Belgische politiediensten omtrent het gevolg dat werd voorbehouden aan de klacht van verzoeker wegens de bedreiging per sms-bericht.

Volgens verzoekers moet om die reden het dossier voor verder onderzoek teruggestuurd te worden naar de commissaris-generaal.

Verzoekers voeren ook aan dat, naast een zeer oppervlakkig onderzoek van hun asielproblemen, de commissaris-generaal ook hun vrees niet onderzocht heeft omwille van hun "*illegale ontsnapping uit Rusland*" (zie p. 5) en omwille van het feit dat ze asiel aanvroegen in het Rijk.

Ze stellen dat volgens rechtspraak van de Raad van 5 juni 2013, personen die naar Tsjetsjenië terugkeren na een asielaanvraag in Europa, een hoog risico lopen op vervolgingen; ze verwijzen naar de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, naar het verslag van de "*Jamestown Foundation*", "*Continuing human rights abuses force Chechens to flee to Europe*" van 7 maart 2013 en naar het arrest van 28 maart 2013 van het EHRM.

Door dit niet te onderzoeken maakt de commissaris-generaal zich schuldig aan een gebrek aan zorgvuldigheid.

Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te hervormen en van hen de vluchtelingenstatus te erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.1.2. Stukken

Ter terechtzitting leggen verzoekers een fotokopie van een faxbericht voor, houdende zijn verklaring van 18 september 2013 bij de politie aangaande twee sms-berichten waarin hij door onbekenden werd bedreigd.

2.2. Beoordeling

De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster, A.G., zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielrelaas van verzoeker, A.P., de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoekers.

Vooreerst merkt de Raad op dat de eerste asielaanvraag van verzoekers door de commissaris-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoeker op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door hem aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd.

Verzoekers hebben hiertegen géén beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De ongeloofwaardigheid van deze problemen staat dan ook vast.

De bevoegdheid van de Raad is in het kader van huidig beroep, aldus beperkt tot een beoordeling van de nieuwe elementen door verzoekers aangevoerd in het kader van hun huidige asielaanvraag en de afweging ervan tegen de juridisch vaststaande motieven uit de eerdere asielaanvraag.

Verzoekers brengen echter geen nieuwe elementen aan die aantonen dat de beslissing omtrent hun vorige asielaanvraag incorrect is en dat ze alsnog in aanmerking komen voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Zo is de Raad van oordeel dat de verklaringen van verzoeker over het aangebrachte nieuwe element, met name de convocatie van de rechtbank, niet overtuigend zijn.

Het blijkt dat verzoeker niet weet wanneer hij precies voor de rechtbank had moeten verschijnen (zie het verhoorverslag van 12 juni 2013, p. 4), dat hij niet weet wanneer hij deze convocatie, via zijn broer, juist kreeg toegestuurd (zie p. 4), noch hoe zijn zaak er nu voorstaat.

Verzoeker verklaarde dat hij met niemand contact heeft genomen om zich te informeren over zijn zaak en dat hij zijn advocaat in Tsjetsjenië ook niet contacteerde aangezien er volgens hem geen reden was om contact op te nemen gezien zijn advocaat hem in het verleden had verteld dat hij hem niet kon helpen (zie p. 6).

De Raad benadrukt dat van een asielzoeker kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen, gezien actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten; van verzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen en zich aldus minstens informeert of er een veroordeling of een vrijspraak plaatsgevonden heeft, om op die manier zijn vrees voor terugkeer correct in te schatten.

Van verzoeker kan inderdaad worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn asielrelaas waarvan hij geen kennis heeft.

Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

Bovendien is het volgens de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker niet op de hoogte is van de "*heele erge problemen*" die zijn broer H. na zijn vertrek uit zijn land van herkomst omwille van hem kreeg (zie p. 5).

Het is niet aannemelijk dat verzoeker die via zijn broer vernam dat er na zijn vertrek uit zijn land, drie huiszoekingen hadden plaatsgevonden in zijn huis en van hem ook een oproeping kreeg toegestuurd (zie p. 7), zich hierover niet verder heeft geïnformeerd.

Verzoekers onwetendheid en zijn nalatige handelingen om zich te informeren wijzen op een gebrek aan interesse en keren zich tegen de ernst van zijn voorgehouden vrees voor vervolging.

Verder stelt de Raad nog op dat het ontvangstbewijs van de convocatie, welk normaliter moet worden terugbezorgd aan de rechtbank -zoals het trouwens ook wordt vermeld op het document-, nog vastzit aan de convocatie.

De Raad stelt ook vast dat verzoeker pas verschillende maanden nadat hij de oproeping van het gerecht kreeg, voor de derde keer asiel aanvraag.

Zelfs indien hij deze oproeping verstuurd op 27 juli 2012 -volgens de poststempel op de omslag-, zoals hij verklaarde pas in "*augustus, september of oktober*" ontving (zie p. 4), kan in alle redelijkheid verwacht worden dat hij kort na ontvangst ervan, een nieuwe asielaanvraag bij de Belgische autoriteiten indiende en niet wacht tot 17 december 2012.

Het feit dat verzoekers meerdere weken lieten voorbijgaan om asiel aan te vragen, is een indicatie dat ze internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten en relativeert als dusdanig de ernst van de door hen voorgehouden vervolging.

Ten slotte merkt de Raad op dat verzoeker tot op heden nog steeds zijn reispaspoort niet voorlegt, hoewel er in de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal in het kader van zijn eerste asielaanvraag gewezen werd op het vermoeden dat verzoeker dit paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties; verzoeker stelde dat zijn reispaspoort nog bij hem thuis in Tsjetsjenië ligt en dat hij aan zijn broer - die nochtans wel de convocatie heeft opgestuurd-, nog niet heeft gevraagd om het paspoort naar hem op te sturen (zie p. 6, 7).

De Raad benadrukt dat, indien redelijkerwijze van de kandidaat-vluchteling kan worden verwacht dat er bewijzen kunnen worden voorgelegd, op basis van zijn medewerkingsplicht kan worden verwacht dat deze ernstige inspanningen levert om deze bewijzen voor te leggen. Verzoeker toont geenszins aan dat hij veelvuldige inspanningen heeft geleverd om zijn reispaspoort trachten te bekomen.

Het feit dat verzoeker geen moeite heeft gedaan om dit belangrijke document alsnog te verkrijgen en voor te leggen, kan bezwaarlijk worden beschouwd als een daadwerkelijke medewerking met de asielinstanties.

Bijgevolg blijft het vermoeden bestaan dat verzoeker zijn reispaspoort achterhoudt, wat zich ook tegen zijn geloofwaardigheid keert.

In het verzoekschrift wordt aangehaald dat verzoeker aan ernstige posttraumatische stress lijdt *“wat voor hem moeilijk maakt sommige dingen zich goed te herinneren, of coherente verklaringen af te leggen, of zelfs op een rationele manier te reageren”* (sic); er werd ook geen rekening gehouden met *“de bijzondere gezondheidstoestand van verzoeker”* en gaat de commissaris-generaal er van uit dat verzoekers gedrag en reactie normaal zijn.

Verzoekers benadrukken dat ze medische attesten hebben voorgelegd die niet tegengesproken worden en geven de symptomen van PTSS weer volgens Wikipedia.

De Raad stelt vast dat noch uit de attesten, noch uit het citaat van Wikipedia, blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om verhoord te worden in het kader van zijn asielprocedure, noch dat de door hem voorgehouden *“ernstige posttraumatische stress”* van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn asielaanvraag.

Verzoekers maken dan ook niet aannemelijk dat *“de bijzondere gezondheidstoestand van verzoeker”* hem ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat bovenstaande vaststellingen onverkort blijven.

Verzoekers hekelen in hun verzoekschrift nog het feit dat de vrees voor vervolging omwille van hun *“illegale ontsnapping uit Rusland”* (zie p. 5) en omwille van het feit dat ze asiel aanvroegen in het Rijk, niet werd onderzocht.

Ze stellen dat, volgens rechtspraak van de Raad van 5 juni 2013, personen die naar Tsjetsjenië terugkeren na een asielaanvraag in Europa, een hoog risico lopen op vervolgingen; ze verwijzen naar de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, naar het verslag van de *“Jamestown Foundation”*, *“Continuing human rights abuses force Chechens to flee to Europe”* van 7 maart 2013 en naar het arrest van 28 maart 2013 van het EHRM.

De Raad wijst er vooreerst op dat de door verzoekers aangehaalde rechtspraak van de Raad individuele gevallen betreft en in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde heeft die bindend is (RvS 6 november 2002, nr. 112.347).

Uit de aangehaalde citaten -waarvan de verslagen niet worden toegevoegd aan het verzoekschrift- en het arrest van het EHRM blijkt niet dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland terugkeert naar Tsjetsjenië, enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is, een risico loopt om het slachtoffer te worden van een groepsvervolging, namelijk een vervolging die het gevolg is van een bewust en systematisch beleid, waarmee men iedere persoon die lid is van een welbepaalde groep op willekeurige wijze kan treffen, enkel en alleen doordat hij of zij deel uitmaakt van deze groep. Men kan evenmin besluiten dat iedere Tsjetsjeen die van het buitenland naar Tsjetsjenië terugkeert enkel en alleen door deze terugkeer of enkel en alleen door het feit dat hij of zij een uitgeprocedeerde asielzoeker is systematisch een reëel risico loopt om ernstige schendingen te ondergaan in de zin van de reglementering met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

Voorts volstaat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Zo betreft het arrest van 28 maart 2013 van het EHRM waarnaar verwezen wordt een asielzoeker wiens vluchtverhaal samenhangt met dat van zijn moeder, een erkend vluchteling in Oostenrijk.

De Raad besluit dat verzoekers nalaten om, onder verwijzing naar hun persoonlijke omstandigheden, in concreto aannemelijk maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar Tsjetsjenië omwille van het feit dat ze asiel hebben aangevraagd en/of in het buitenland hebben verbleven.

De ter zitting neergelegde fotokopie van een faxbericht, houdende zijn verklaring van 18 september 2013 bij de Belgische politie aangaande twee sms-berichten waarin hij door onbekenden werd bedreigd, doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

Dit stuk is immers is gebaseerd op verzoekers eigen verklaringen en kan bijgevolg zijn geloofwaardigheid niet herstellen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan aan het asielrelaas van verzoekers geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetbepalingen.

Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt daarnaast dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals vereist door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de "*Subject Related Briefing: Russische Federatie/Tsjetsjenië: Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië*" dd. 16 juli 2012 -toegevoegd aan het administratief dossier-, stelt de Raad immers vast dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoon.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend veertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE